

Baki Badaf

Les Maîtres du Daf

Cahier de l'élève

Hagada de Pessa'h

Maguid

Ce Pdf vous présente le récit de la sortie d'Egypte en hébreu, que nous lisons le soir de la fête de Pessa'h. Il est accompagné d'une traduction mot à mot en vidéo dans la chaîne youtube "yaacov Laguerre:

"la hagada mot à mot - Pessa'h 5782"

Téléchargez ce pdf gratuitement ici :

https://bakibadaf.com/?page_id=5235

<https://bakibadaf.com/>

Tous droits réservés,

Reproduction et exploitation interdites sans autorisation de l'auteur

מגיד

הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים.
 כל דכפין ייתי ויכיל, כל דצריך ייתי ויפסח.
 השתא הכא, לשנה הבאה בארעא דישראל.
 השתא עבדי, לשנה הבאה בני חורין.

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?

שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה, הלילה הזה - פלו מצה.
 שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות - הלילה הזה (כולו) מרור.
 שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת - הלילה הזה שתי פעמים.
 שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסבין - הלילה הזה פלנו מסבין.

עבדים היינו לפרעה במצרים, ויוציאנו ה' אלהינו משם ביד חזקה ובזרע נטויה. ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים, הרי אנו ובנינו ובני בנינו משעבדים היינו לפרעה במצרים. ואפילו פלנו חכמים פלנו נבונים פלנו זקנים פלנו יודעים את התורה מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים. וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח.

מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסבין בבני ברק והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה, עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית.

אמר רבי אלעזר בן עזריה הרי אני כבן שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן זומא, שנאמר, **למען תזכור את יום צאתה מארץ מצרים כל ימי חייך**. ימי חייך הימים. כל ימי חייך הלילות. וחכמים אומרים ימי חייך העולם הזה. כל ימי חייך להביא לימות המשיח:

ברוך המקום, ברוך הוא, ברוך שנתן תורה לעמו ישראל, ברוך הוא.

פנגד ארבעה בנים דברה תורה:

אחד חכם, ואחד רשע, ואחד תם, ואחד שאינו יודע לשאול.

חכם מה הוא אומר? מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה ה' אלהינו אתכם. ואף אתה אמור לו כהלכות הפסח: אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן:

רשע מה הוא אומר? מה העבודה הזאת לכם. לכם - ולא לו. ולפי שהוציא את עצמו מן הפלל כפר בעקר. ואף אתה הקהה את שניו ואמור לו: "בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים". לי ולא לו. אלו היה שם, לא היה נגאל:

תם מה הוא אומר? מה זאת? ואמרת אליו "בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים מבית עבדים".

ושאינו יודע לשאול - את פתח לו, שנאמר, והגדת לבנה ביום ההוא לאמר, בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים.

יכול מראש חודש? תלמוד לומר **ביום ההוא**. אי ביום ההוא יכול מבעוד יום? תלמוד לומר **בעבור זה** - בעבור זה לא אמרתי, אלא בשעה שיש מצה ומרור מנחים לפניך.

מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו, ועכשיו קרבנו המקום לעבדתו, שנאמר:

וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל כָּל הָעָם, כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: כַּעֲבַר הַנְּהַר יֵשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם, תֵּרַח אָבִי אַבְרָהָם וְאָבִי נָחוֹר, וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים. וְאַחַךְ אֶת אָבִיכֶם אֶת אַבְרָהָם מֵעֲבַר הַנְּהַר וְאוֹלָהּ אוֹתוֹ בְּכָל אֶרֶץ כְּנָעַן, וְאַרְבָּה אֶת זִרְעוֹ וְאַתָּן לוֹ אֶת יִצְחָק, וְאַתָּן לְיִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְאֶת עֵשָׂו. וְאַתָּן לְעֵשָׂו אֶת הַר שְׁעִיר לְרֵשֶׁת אֹתוֹ, וַיַּעֲקֹב וּבְנָיו יָרְדוּ מִצְרָיִם.

בְּרוּךְ שׁוֹמֵר הַבְּטָחָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל, בְּרוּךְ הוּא. שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָשַׁב אֶת הַקֵּץ, לַעֲשׂוֹת כְּמוֹ שֶׁאָמַר לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם, יָדַע תִּדְעַ כִּי גֵר יִהְיֶה זִרְעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם, וַעֲבָדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה. וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבָדוּ דָן אָנֹכִי וְאַחֲרָי כִּן יֵצְאוּ בְּרֶכֶשׁ גָּדוֹל.

וְהִיא שְׁעֵמֻדָּה לְאַבוֹתֵינוּ וְלָנוּ.
שְׁלֵא אֶחָד בְּלֶבֶד עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ,
אֶלָּא שְׁבִכָל דּוֹר וְדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִילֵנוּ מִיָּדָם.

צֵא וּלְמַד מֵה בְּקִשׁ לְבֵן הָאֶרֶמִי לַעֲשׂוֹת לְיַעֲקֹב אָבִינוּ: שְׁפָרְעָה לֹא גָזַר אֱלֹהִים עַל הַזְּכָרִים, וְלָבֵן בְּקִשׁ לַעֲקוֹר אֶת הַכֹּל. שֶׁנֶּאֱמַר:
אֶרְמִי אֲבִד אָבִי, וַיֵּרֶד מִצְרַיִמָּה וַיִּגְרַשׁ שָׁם בְּמַתִּי מֵעֵט, וַיְהִי שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל, עֲצוּם וְרַב.

וַיֵּרֶד מִצְרַיִמָּה - אָנוּס עַל פִּי הַדְּבָר.

וַיִּגְרַשׁ שָׁם - מְלַמֵּד שְׁלֵא יָרַד יַעֲקֹב אָבִינוּ לְהַשְׁתַּקֵּעַ בְּמִצְרַיִם אֶלָּא לְגוֹר שָׁם, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאמְרוּ אֵל פְּרַעֲה, לְגוֹר בְּאֶרֶץ בְּאֵנּוּ, כִּי אִין מְרַעָה לְצֹאן אֲשֶׁר לְעַבְדֶּיךָ, כִּי כָבֵד הָרַעַב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן. וְעַתָּה יֵשְׁבוּ נָא עַבְדֶּיךָ בְּאֶרֶץ גִּשְׁוֹן.

בְּמַתִּי מֵעֵט - כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבוֹתֵינוּ מִצְרַיִמָּה, וְעַתָּה שְׁמָה ה' אֱלֹהֵינוּ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב.

וַיְהִי שֵׁם לְגוֹי - מִלְמַד שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מְצַיְנִים שָׁם.

גְּדוֹל עֲצוּם - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצְמוּ בְּמַאֲד מְאֹד, וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אֹתָם.

וַרְב - כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: רִבְבָה כְּצֶמַח הַשָּׂדֶה נִתְתִּיה, וַתִּרְבִּי וַתִּגְדְּלִי וַתִּבְאִי בְּעַדֵי עַדְיִים, שְׂדֵים נִכְנּוּ וּשְׁעָרָה צִמְחָה, וְאֵת עָרֵם וְעָרְיָה. וְאֶעֱבֹר עָלֶיהָ וְאֶרְאֶה מִתְבוֹסֶסֶת בְּדַמְיָהּ, וְאֶמַּר לָךְ בְּדַמְיָהּ חַיִּי, וְאֶמַּר לָךְ בְּדַמְיָהּ חַיִּי

וַיִּרְעוּ אֶתְנוּ הַמְּצָרִים וַיַּעֲנֻנוּ, וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה.

וַיִּרְעוּ אֶתְנוּ הַמְּצָרִים - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: הִבֵּה נִתְחַכְמָה לוֹ פֶּן יִרְבֶּה, וְהָיָה כִּי תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסֵף גַּם הוּא עַל שְׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם בָּנוּ, וְעָלָה מִן הָאָרֶץ.

וַיַּעֲנֻנוּ - כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּשְׁיִמוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עֲנֹתוֹ בְּסִבְלָתָם. וַיִּבֹן עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפָרְעָה. אֵת פֶּתֶם וְאֵת רַעְמֶסֶס.

וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרָה.

וַנִּצְעַק אֵל ה' אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ, וַיִּשְׁמַע ה' אֶת קִלְנוּ, וַיִּרְא אֶת עֲנֵינוּ וְאֵת עֲמָלָנוּ וְאֵת לְחֻצְנוּ.

וַנִּצְעַק אֵל ה' אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ - כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיְהִי בְיָמֵים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם, וַיִּאֲנָחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבוּדָה וַיִּזְעְקוּ, וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֵל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה.

וַיִּשְׁמַע ה' אֶת קִלְנוּ - כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם, אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב.

וַיֵּרָא אֶת עֲנַנּוֹ - זו פְּרִישׁוֹת דְּרָף אֶרֶץ, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּדַּע אֱלֹהִים.

וְאֵת עַמְלָנוּ - אֵלֹהֵי הַבְּנִים. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: כָּל הַבֶּן הַיְלֹוֹד הַיְאָרָה תִשְׁלִיכֶהוּ וְכָל הַבַּת תִּחְיֶוּ.

וְאֵת לַחֲצֵנוּ - זו הַדְּחָק, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְגַם רָאִיתִי אֶת הַלַּחֲץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לַחֲצִים אֹתָם.

וַיּוֹצֵאֵנוּ ה' מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה, וּבְזֶרַע נְטוּיָה, וּבְמָרָא גָדֹל, וּבְאִתּוֹת וּבְמִפְתִּים.

וַיּוֹצֵאֵנוּ ה' מִמִּצְרַיִם - לֹא עַל יְדֵי מִלְּאָה, וְלֹא עַל יְדֵי שָׂרָף, וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, אֲלָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ וּבַעֲצָמוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר:

וַעֲבַרְתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה, וְהִפִּיתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה, וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעַשֶׂה שְׁפָטִים. אֲנִי ה'.

וַעֲבַרְתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה - אֲנִי וְלֹא מִלְּאָרְ; וְהִפִּיתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם - אֲנִי וְלֹא שָׂרָף; וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעַשֶׂה שְׁפָטִים - אֲנִי וְלֹא הַשְּׁלִיחַ; אֲנִי ה' - אֲנִי הוּא וְלֹא אַחֵר.

בְּיַד חֲזָקָה - זו הַדְּבָר, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: הִנֵּה יַד ה' הוֹיָה בְּמִקְנֶה אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה, בַּפְּסוּסִים, בַּחֲמָרִים, בַּגְּמָלִים, בַּבָּקָר וּבַצֹּאן, דָּבָר כְּבֹד מְאֹד.

וּבְזֶרַע נְטוּיָה - זו הַחֶרֶב, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַחֲרַבּוּ שְׁלוּפָה בְּיָדוֹ, נְטוּיָה עַל יְרוּשָׁלַיִם.

ובמורא גדול - זו גלוי שכינה. כמה שנאמר, או הנסה אלהים לבא לקחת לו גוי מקרב גוי במסות באתת ובמופתים ובמלקמה ובקד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדולים ככל אשר עשה לכם ה' אלהיכם במצרים לעיניך.

ובאתות - זה המטה, כמה שנאמר: ואת המטה הזה תקח בידך, אשר תעשה בו את האתת.

ובמפתים - זה הדם, כמה שנאמר: ונתתי מופתים בשמים ובארץ.

דם ואש ותימרות עשן.

דבר אחר: **בקד חזקה -** שמים, **ובזרע נטויה -** שמים, **ובמרא גדל -** שמים, **ובאתות -** שמים, **ובמפתים -** שמים. אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים, ואלו הן:

דם

צפרדע

כנים

ערוב

דבר

שחין

ברד

ארבה

חשך

מכת בכורות

רבי יהודה היה נוהג בהם סמנים:

דצ"ה עד"ש באח"ב.

רבי יוסי הגלילי אומר: מניין אתה אומר שלקו המצרים במצרים עשר מכות ועל הים לקו חמשים מכות? במצרים מה הוא אומר? ויאמרו החרטמים אל פרעה: **אצבע** אלהים הוא, ועל הים מה הוא אומר? וירא ישראל את הַיָּד הגדלה אשר

עֲשֵׂה ה' בְּמִצְרַיִם, וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת ה', וַיֵּאֱמִינוּ בִּי וּבַמִּשָּׁה עַבְדּוֹ. כִּמָּה לָקוּ
בְּאֶצְבַּע? עֲשׂוּר מִפּוֹת.

אָמור מַעֲתָה: בְּמִצְרַיִם לָקוּ עֲשׂוּר מִפּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים מִפּוֹת.

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: מִנֵּין שָׁפַל מִכָּה וּמִכָּה שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרַיִם
בְּמִצְרַיִם הִיָּתָה שָׁל אַרְבַּע מִפּוֹת? שְׁנַאֲמַר: יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ, עֲבָרָה וְזַעַם
וְצָרָה, מִשְׁלַחַת מְלֶאכֶי רָעִים. עֲבָרָה - אַחַת, וְזַעַם - שְׁתַּיִם, וְצָרָה - שְׁלֹשׁ,
מִשְׁלַחַת מְלֶאכֶי רָעִים - אַרְבַּע.

אָמור מַעֲתָה: בְּמִצְרַיִם לָקוּ אַרְבַּעִים מִפּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ מֵאַתֵּים מִפּוֹת.

רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר: מִנֵּין שָׁפַל מִכָּה וּמִכָּה שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרַיִם
בְּמִצְרַיִם הִיָּתָה שָׁל חֲמִשׁ מִפּוֹת? שְׁנַאֲמַר: יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ, עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה,
מִשְׁלַחַת מְלֶאכֶי רָעִים. חֲרוֹן אַפּוֹ - אַחַת, עֲבָרָה - שְׁתַּיִם, וְזַעַם - שְׁלוֹשׁ, וְצָרָה -
אַרְבַּע, מִשְׁלַחַת מְלֶאכֶי רָעִים - חֲמִשׁ.

אָמור מַעֲתָה: בְּמִצְרַיִם לָקוּ חֲמִשִּׁים מִפּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים וּמֵאַתֵּים מִפּוֹת.

כִּמָּה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְמָקוֹם עֲלִינוּ!

אֵלֹהֵי הוֹצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים, דִּינֵינוּ.

אֵלֹהֵי עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים, וְלֹא עָשָׂה בְּאַלְהֵיהֶם, דִּינֵינוּ.

אֵלֹהֵי עָשָׂה בְּאַלְהֵיהֶם, וְלֹא הִרְגָה אֶת בְּכוֹרֵיהֶם, דִּינֵינוּ.

אֵלֹהֵי הִרְגָה אֶת בְּכוֹרֵיהֶם וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם, דִּינֵינוּ.

אֵלֹהֵי נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם, דִּינֵינוּ.

אֵלֹהֵי קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם וְלֹא הִעֲבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחֶרֶב, דִּינֵינוּ.

אֵלֹהֵי הִעֲבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחֶרֶב וְלֹא שָׁקַע צָרְנוֹ בְּתוֹכוֹ דִּינֵינוּ.

אֵלֹהֵי שָׁקַע צָרְנוֹ בְּתוֹכוֹ וְלֹא סָפַק צָרְפָנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה דִּינֵינוּ.

אֵלֹהֵי סָפַק צָרְפָנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְלֹא הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמָּן דִּינֵינוּ.

אֵלֹהֵי הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמָּן וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת, דִּינֵינוּ.

אֵלֹהֵי נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת, וְלֹא קָרְבָנוּ לְפָנֵי הַר סִינַי, דִּינֵינוּ.

אֵלֹהֵי קָרְבָנוּ לְפָנֵי הַר סִינַי, וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה. דִּינֵינוּ.

אלו נתן לנו את התורה ולא הכניסנו לארץ ישראל, **דיינו**.
אלו הכניסנו לארץ ישראל ולא בנה לנו את בית הבחירה **דיינו**.

על אחת, פמה ופמה, טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו: שהוציאנו ממצרים, ועשה בהם שפטים, ועשה באלהיהם, והרג את בכוריהם, ונתן לנו את ממונם, וקרע לנו את היים, והעבירנו בתוכו בחרבה, ושקע צרנו בתוכו, וספק צרפנו במדבר ארבעים שנה, והאכילנו את המן, ונתן לנו את השבת, וקרבנו לפני הר סיני, ונתן לנו את התורה, והכניסנו לארץ ישראל, ובנה לנו את בית הבחירה לכפר על כל עונותינו.

רבן גמליאל היה אומר: כל שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח, לא יצא ידי חובתו, ואלו הן: פסח, מצה, ומרור.

פסח שהיו אבותינו אוכלים בזמן שבית המקדש היה קיים, על שום מה? על שום שפסח הקדוש ברוך הוא על בתי אבותינו במצרים, שנאמר: ואמרתם זבח פסח הוא לי, אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים, ואת בתינו הציל? ויקד העם וישתחוו.

מצה זו שאנו אוכלים, על שום מה? על שום שלא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא, וגאלם, שנאמר: ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות, כי לא חמץ, כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה, וגם צדה לא עשו להם.

מרור זה שאנו אוכלים, על שום מה? על שום שמררו המצרים את חיי אבותינו במצרים, שנאמר: ומררו את חיהם בעבדה קשה, בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרה.

בכל דור ודור חיב אדם לראות את עצמו פאלו הוא יצא ממצרים, שנאמר: והגדת לבנה ביום ההוא לאמר, בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים. לא את

אבותינו בלבד גאל הקדוש ברוך הוא, אלא אף אותנו גאל עמהם, שנאמר: וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם, לְמַעַן הִבִּיא אֶתְנוּ, לְתֵת לָנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּנוּ.

לפיכך אנחנו חייבים להודות, להלל, לשבח, לפאר, לרומם, להדר, לברך, לעלה ולקלס למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו: הוציאנו מעבדות לחרות מִיַּגוֹן לְשִׁמְחָה, וּמֵאֲבֵל לְיוֹם טוֹב, וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹר גָּדוֹל, וּמִשְׁעָבוֹד לְגִאֲלָה. וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁירָה חֲדָשָׁה: הַלְלוּיָהּ.

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי ה', הַלְלוּ אֶת שֵׁם ה'. יְהִי שֵׁם ה' מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. מִמְזֶרֶח שָׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֵלֵל שֵׁם ה'. רַם עַל כָּל גּוֹיִם ה', עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ. מִי כִּי אֱלֹהֵינוּ הַמְּגַבִּיהֵי לְשִׁבְתָּ, הַמְּשִׁפִּילֵי לְרֵאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ? מְקִימֵי מַעְפָּר דָּל, מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן, לְהוֹשִׁיבֵי עִם נְדִיבִים, עִם נְדִיבֵי עָמוֹ. מוֹשִׁיבֵי עֲקָרַת הַבַּיִת, אִם הַבָּנִים שִׁמְחָה. הַלְלוּיָהּ.

בצאת ישראל ממצרים, בית יעקב מעם לעז, היתה יהודה לקדשו, ישראל ממשלותיו. הים ראה וינס, הירדן יסב לאחור. הקרים רקדו כאילים, גבעות - כבני צאן. מה לה הים פי תנוס, הירדן - תסב לאחור, הקרים - תרקדו כאילים, גבעות - כבני צאן. מלפני אדון חולי ארץ, מלפני אלוה יעקב. ההפכי הצור - אגם מים, חלמיש - למעינו מים.

ברוך אתה ה' אלהינו מְלֵךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר גָּאֵלְנוּ וְגָאֵל אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, וְהַגִּיעָנוּ לְלִילָה הַזֶּה לְאֹכֵל בּוֹ מִצָּה וּמְרוֹר. כֵּן ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ גִּיעָנוּ לְמוֹעֲדִים וְלִרְגָלִים אַחֲרֵים הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ לְשָׁלוֹם, שְׂמֵחִים בְּבִנְיַן עִירָה וְשָׂשִׁים בְּעִבּוּדָתָהּ. וְנֹאכֵל שָׁם מִן הַזִּבְחִים וּמִן הַפֶּסַחִים אֲשֶׁר יִגִּיעַ דָּמָם עַל קִיר מִזְבֵּחַה לְרִצּוֹן, וְנוֹדָה לָהּ שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְּאֻלְתָּנוּ וְעַל פְּדוּתָנוּ נִפְשָׁנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה ה', גָּאֵל יִשְׂרָאֵל.

FIN